

ליקוט בענין
מבצע "עשרת הדברות"

יוצא לאור ע"י

"ועד מבצע עשרת הדברות"

פתח דבר

ידועה הוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א להשתדל אשר כל אחד ואחת, כולל קטנים וקטני-קטנים, יהיו נוכחים בשעת קריאת עשרת הדברות בחג השבועות.

בשנה זו, מצד המצב השורר בעולם, כרוך הדבר עם קשיים מיוחדים ודרוש הכנות רבות בעוד מועד.

לכן הננו מוציאים לאור בזה ליקוט שיחות כ"ק אדמו"ר שליט"א בנדון, ונחלק לב' שערים:

(א) יסוד המבצע - בשנת תש"מ.

(ב) הזכרת הענין במשך השנים.

ובודאי יעורר את התמימים ואנ"ש שיחיו בכל מקום שהם, לעשות כל התלוי בהם שכל יהודי ישמע קריאת עשרת הדברות בחג השבועות שנה זו.

כדי לעזור לאנ"ש שיחיו הגרים בשכונת המלך קראונהייטס - כאן ציווה ה' את הברכה - הוקם אתר מיוחד בו ניתן לחפש ולפרסם מנינים לקריאת עשרת הדברות בחג השבועות. כתובת האתר: www.AseresHadibros.com

ויהי רצון שבזכות קיום הוראה קדושה זו נזכה לשמוע תורה חדשה מפיו של כ"ק אדמו"ר שליט"א תיכף ומיד ממש!

„ועד מבצע עשרת הדברות“

שלשת ימי הגבלה ה'תש"פ

שבעים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א

ברוקלין, נ.י.

נלקט והוכן לדפוס ע"י מערכת "מפתח"

שער ראשון

יסוד המבצע – תש"מ

יום ה' פ' במדבר, ערב ר"ח סיון ה'תש"מ

משיחת ש"פ במדבר, ב' סיון ה'תש"מ

יום ה' פ' במדבר, ערב ר"ח סיון ה'תש"מ.
— בבית הכנסת, אחרי תפלת מנחה —

[וואס דאס איז במיוחד פארבונדן מיט דעם תענית שעות, ווארום דער תענית איז (אויך) פארבונדן מיט די מאורעות וואס האבן געטראפן אין עיר חברון].

און וויבאלד אז רחל אמנו איז נישט אין מערת המכפלה, נאר אין אַ מקום מיוחד, לטובתם של ישראל וואס געפינען זיך אין גלות, כמסופר במדרשי חז"ל — זאל מען אויך צוזאמענקלייבן קינדער באַם קבר רחל אמנו (אויף צו משלים זיין און מעורר זיין און ממשיך זיין דעם זכות פון אַלע פיר אמהות).

יב. דערנאך אין דעם טאג פון חג השבועות זאל מען זען צוזאמענקלייבן אַלע קינדער⁵⁴ סיי אינגעלעך און סיי מיידעלעך, אין די בתי כנסיות (א מקום קדוש), בשעת קריאת התורה (בציבור ובברכה לפני ולאחרי) פון די עשרת הדברות,

ביז אין אן אופן אז אַלע בתי כנסיות זאלן זיין אַנגעפילט דעם חג השבועות בשעת קריאת פון עשה"ד — מיט קינדער, סיי אינגעלעך און סיי מיידעלעך.

און זיי זאלן אַלע צוזאמען (מיט זייערע פאטערס און מוטערס)⁵⁵ הערן די עשה"ד, אַנהויבנדיק פון „וידבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר“⁵⁶,

54 ראה ב"ר פפ"ב, י. פרשי ע"פ ויחי מת, ז.
55 ע"ד — (הוראה הנלמדת מ)ספור כ"ק מ"ח אדמיר (ה"ש) תשי"ח ע' 100 וואילך, שהמלמד אמר לכל תלמידי החדר קרב חגה"ש, קינדעלעך קומט איך וועל איך פירן צו מ"ת. והוסיף אשר בחגה"ש יבואו בהשכמה לביהמ"ד לקבלת התורה.

56 אף שכמוכן במשטות — אלה בעזרת אנשים ואלו בעזרת נשים וכמקרא מלא שדיבר הכתוב: אתם נצבים היום כולכם (לאחדים כאחד) . . . ראשיכם . . . כל איש ישראל טפכם נשיכם . . . שואב ממיך ר"פ נצבים) — שבדאי לא היו בערבוניא. וראה פרשי דברים א, כב.
57 יתרו כ, א.

י. יעדער ענין דארף מען אַפטייטשן בנוגע און אין אַ מעשה בפועל:

אין די טעג צווישן איצטער (ערב ר"ח) מיט חג השבועות, זמן מתן תורתנו — זאלן זיך צוזאמענקלייבן, עכ"פ איין מאָל, ומה טוב — צוויי מאָל, ילדי ישראל סיי אינגעלעך און סיי מיידעלעך, אין אַ מקום המתאים און זמן המתאים,

אַנהויבנדיק פון צוזאמענקלייבן זיך אין די מוסדות וואו זיי לערנען תורת ה'. און מכריז זיין און מקבל זיין אויף זיך הקדמת נעשה לנשמע (וואס דאס איז דאָר געווען פאַר מ"ת⁵⁷),

ועד"ז (בהכרזה וקבלה טובה) צו־גרייטן זיך צו זמן מתן תורתנו, מיט די אַלע הכנות ווי עס ווערט דערציילט אין פ' יתרו⁵⁸ ווי אזוי אידן האָבן זיך גע־גרייט צו מ"ת אַנהויבנדיק פון „בחדש השלישי ביום הזה“, וואס דאָס גייט אויף ר"ח סיון, ביז צו דעם טאָג פון מ"ת און קבלת התורה בפועל.

יא. און אין ארץ הקודש — וועט מען זיכער צוזאמענקלייבן אינגעלעך און מיידעלעך באַם כותל המערבי, און באַ נאָך מקומות הקדושים — במיוחד.

און זיכער וועט מען אויך באַקומען אַ רשיון, און מ'וועט דאָס קענען טאָן, ביתר שאת ויתר עזו, באַ מערת המכפלה, אין עיר חברון, די עיר האבות, פון די אבות העולם, אברהם יצחק ויעקב, און פון די אמהות⁵⁹, שרה רבקה ולאה,

51 ראה פרשי ע"פ משפטים כד, ד.
52 י"ט, א וואילך. וראה שו"ע אדה"ז אריח ס"ט תצד. וראה בארובה לקריש ח"ג ע' 135 וואילך.
53 והרי כל בן ישראל הוא בן אברהם יצחק ויעקב (ב"מ פג, א), וכל בת ישראל היא בת שרה רבקה רחל ולאה (ברכות טז, ב).

"למוד הוא אותו השבט (שבט לוי) להיות נמנה מן הבטן" —

איז אויך כדאי (אויב דאס רירט ניט אן דעם געזונט פון די קינדער) — אז בחגה"ש בשעת קרה"ת פון די עשה"ד זאלן אויך זיין קינדער, מבן חודש ומעלה,"

און די וואס ווילן — אפילו פון נאך פריער,

כדי אז בא מ"ת פון שנה זו זאלן זיין פון "ראשיכם שבטכם" ביז, חוטב עציר" און "שואב מימך", כולל "כל איש ישראל", ואפילו, "טפכם"⁶⁶, קטנים וקטנות.

י.ד. די שייכות פון אלע קטנים וקטנות מישראל (בזמן הזה) צו "לגיונו של מלך", וואס גייט אויף שבט לוי — איז:

אזוי ווי שבט לוי איז "לגיונו של מלך" פון צווישן אלע אידן, בתוך בני ישראל"⁶⁷ — עד"ז בשעת מגעפינט זיך אין א מעמד ומצב וואס מאיז א "כבשה אחת בין שבעים זאבים"⁶⁸ — זיינען אלע אידן "לגיונו של מלך"⁶⁹ לגבי אוה"ע וואס געפינען זיך אין וועלט, ובלשון הכתוב (אין דער התחלה פון היינטי-קער סדרה — בכל השבטים)⁷⁰ "כל יוצא צבא בישראל".

ובמילא, איז אזוי ווי שבט לוי איז "למוד" אז מ'זאל אים אנהויבן ציילן "מבטן", ועאכו"כ, "מבן חודש ומעלה"

אויך ווי דער אפטייטש אין דערויף⁶⁵, אז דער אויבערשטער האָט גערעדט די עשה"ד אין אן אופן, אז יעדער איד איז דערנאך איבער, ובפרט בכל שנה ושנה ווען מ'לייענט דאס בתורה, ועאכו"כ ווען מ'לייענט דאס אין זמן מתן תורתנו.

און זיכער וועלן די קינדער ניט מבלבל זיין צו קריאת התורה, ואדרבה — זיי וועלן נאך פארשטארקן די יראת ה' און יראת התורה,

ביז — בלשון הידוע"י — "מה להלן באימה וביראה וברתת ובזיע [וואס דאס איז כנגד די ד' אותיות פון שם הוי', ווי עס שטייט אין כתבי האריז"⁶⁰] אף כאן באימה וביראה וברתת ובזיע" —

אז בשעת מ'לערנט תורה בכלל, בכל זמן⁶¹, ובפרט ווען מ'לייענט די עשה"ד ובחגה"ש, און אין א מקום קדוש, ובצי-בור במעמד כמה עשיריות מישראל, ובהקדמת ברכה לפני ולאחר"י — איז דאס ביתר שאת וביתר עוז, פונקט⁶² ווי דאס איז געווען בשעת מ"ת גופא.

יג. בהתאם צו דער קריאה פון היינ-טיקן טאג⁶³, יום החמישי דפ' במדבר, אז "לגיונו של מלך"⁶⁴, וואס דאס איז שבט לוי — האט מען אנגעהויבן ציילן "מבן חודש ומעלה"⁶⁵ און נאכמער — אז

58 תרא יתרו טו, ב. לקרת שה"ש מב, סע"א.

59 ברכות כב, א.

60 לקוטי הש"ס שלו מס' מריק.

61 ראה תרא שם.

62 שלכן נצטווינו מה להלן (בשעת מ"ת) — אף

כאן (תרא שם).

63 להעיר מתורת אדה"י (היום יום ע' קא.

סה"ש תשי"ב ע' 29 ואילך): מען בעדארף לעבן מיט

דער צייט . . . מיט דער פרשת השבוע און פרשת

היום פון דער סדרה פון דער וואך.

64 פרש"י עה"פ פרשתנו א, מט.

65 פרשתנו ג, טו.

66 פרש"י עה"פ.

67 ל' הכתוב — נצבים כט, ט"י.

68 ל' הכתוב — פרשתנו א, מט. ועוד.

69 ראה אסת"ר פ"י, יא. תנחומא תולדות ה.

70 ע"ד שנקראו בעת ומעת יצי"מ, צבאות הוי"ו

(בא יב, מא).

71 פרשתנו א, ג.

אין בית הכנסת צו הערו קריאת התורה פון די עשרת הדברות — דארף מען זיך דערצו שוין גרייטן אין די טעג פאר חג השבועות, אנהויבנדיק פון ר"ח סיון.

און דאס דארף זיין אין אן אופן פון „הם הכירוהו תחלה“ (כנ"ל): די קינדערלעך זאלן זיך שוין גרייטן, פון ר"ח סיון אן — צו דעם מעמד ומצב וואס וועט זיין בחג השבועות.

ועד"ז זאלן די קינדער צוגרייטן זייערע עלטערן צו דעם.

און אין אן אופן אז דערנאך בשעת עס וועט קומען די קריאה פון די עשרת הדברות בחג השבועות — וועלן די אלע צוגרייטונגען דערצו זיין ניכר אין דעם אופן ווי זיי אלע וועלן הערן די עשרת הדברות.⁷²

און צוזאמען מיט די החלטות טובות וואס מ'האט געמאכט לפני חג השבועות ובזמן השמיעה פון קריאת התורה (ובפרט פון די עשרת הדברות) — זאלן אויך זיין החלטות טובות אין די ימי התשלומין, וואס זיי זיינען אלע ימים זכאים וואס זיינען מוסיף אין דער הצלחה, ובעיקר — אז די אלע החלטות טובות זאלן אראפקומען בפועל.

טז. און דורך דערויף וואס אלע אידן, כולל קינדער, וועלן זיך צוזאמענ-קלייבן בחג השבועות צו הערן די עשרת הדברות, וועט מען האבן „שלימות העם“, דעם גאנצן אידישן פאלק צוזא-מען — „כאיש אחד כלב אחד“.

וואס דאס פארענטפערט אויך ווי אזוי מ'קען פארלאנגען און זיכער האפן (כנ"ל ס"ה-ו) אז אהבת ישראל הנ"ל

— עד"ז בנוגע צו דעם „לגיון של מלך“ אין וועלט, דער אידישער פאלק — אין מען אויך כולל די קינדער אלס חלק פון „כל יוצא צבא בישראל“.

און אע"פ אז בנוגע צו צבא כפשוטו דארף מען האבן „מבן עשרים שנה ומעלה“⁷³, וואס בן עשרים לכח⁷⁴ — אין דאס בנוגע צו צבא כפשוטו בגשמיות:

בנוגע צו צבא ברוחניות ובפנימיות — אין דאס כולל אלע קינדער תיכף ווי זיי זיינען געבארן געווארן.

ובפרט לאחר חורבן בית המקדש — אין „קלקלתו זוהי תקנתו“⁷⁵, גלייך ווי א אידיש קינד ווערט געבארן אין ער גלייך א „יוצא צבא בישראל“.

ווארום ער אין א קינד אויף וועמען מ'זאגט „תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב“ — א יורש ווערט מען גלייך ווי מ'ווערט געבארן, ברגע הראשון ווען יצא לאויר העולם⁷⁶, און מען אין יורש די גאנצע תורה וואס „צוה לנו משה“, כמדובר כמ"פ.

און אין דעם ענין פון ירש'נען גאנץ תורה אין יעדער איד ווי א בן יחיד בא דעם אויבערשטן דער נותן התורה, ווי רבותינו נשיאינו זאגן, און יעדע בת ישראל אין ווי א בת יחידה⁷⁷ בא דעם נותן התורה, און א בן יחיד אדער א בת יחידה אין יורשים הכל.

טז. האמור לעיל בנוגע צום צוזאמענקלייבן אלע קינדער בחגה"ש

(72) שם.

(73) ראה רמב"ן עה"פ.

(74) ע"ד ל' חז"ל שבת פט, ב. ירושלמי תענית פיב הי"א.

(75) ברכה לג, ד. וראה סוכה מב, א. הל' ת"ת לאדה"ז בתחלתו. ושי"ג.

(76) ראה נדה מד, רע"א.

(77) שלכן מותרת ללמוד כל ענין שבתורה ואין בזה משום „מורשה“ של אחר (ראה סנהדרין נט, א).

(78) כהמנהג בכרכי בתי כנסיות אשר בשעת קריאת עשה"ד עומדים ופניהם אל הסיף (הבימה).

יח. שטייענדיק ערב אונזער יו"ט חג השבועות — זאלן אלע אידישע קינדער, וואו זיי זאלן זיך נאָר געפינען, ווענדן זיך צו זייער פאָטער אָדער מוטער, זיידע אָדער באַבע, אָדער צו אלעמען פון זיי,

און בעטן און מאַנען, ביז זיי וועלן דאָס אויספירן —

אַז אָנהויבנדיק פון ראש חודש סיון, זאלן זיך אָנהויבן די הכנות צו קבלת התורה בחגה"ש זמן מתן תורתנו פון דעם רבונו של עולם, דעם אויבערשטן אַליין.

די הכנות דאַרפן כולל זיין אַ פעסטע החלטה צו מקיים זיין אלע מצוות פון אונזער הייליקער תורה, און אין אַן אופן פון הקדמת נעשה לנשמע — ניט פּרעגנדיק צוליב וואָס מען דאַרף דאָס, ניט פּרעגנדיק וואָס וועט מען דערפאַר באַקומען.

און וויבאַלד אַז די תורה איז געגעבן געוואָרן, פון דעם אויבערשטן אַליין, צו יעדן אידן, און צו יעדן אידישן קינד, אינגעלע אָדער מיידעלע —

קען מען זיין זיכער אַז די קינדער וועלן בעטן, און אויספירן, אַז אָנהויבנדיק פון ערב ראש חודש סיון וועט יעדער פאָטער און מוטער, יעדער זיידע און באַבע, לערנען מיט זיי, און דורך דערויף מוסיף זיין אין זייערע ידיעות אין תורה און אידישקייט.

יט. די אידישע קינדער דאַרפן אויך בעטן זייערע עלטערן, אַז אין טאָג פון חג השבועות זאלן זיי אלע צוזאַמען גיין אין שול,

וואָס די גזעצען פון ראַטן-פאַרבאַנד, גאַראַנטירט דורך דער קאַנסטיטוציע,

וועט זיין באמת לאמתו, עס איז דאָך „אין דינותיהן שוות“⁷⁹ —

וואָרום מאַזי מדגיש אַז דאָס איז „בלב אחד“, וואָס לב ישראל איז ער הוא להקב"ה לתורתו ולמצוותיו⁸⁰, באַ יעדער איד און ביי אַלע אידן,

כפס"ד הרמב"ם הידוע⁸¹, אַז יעדער איד, אין וועלכן מעמד ומצב ער זאל זיך נאָר געפינען, וויל מקיים זיין, ובפועל — רצונו של הקב"ה.

וכתורת אדה"ז, אַז אַ איד ניט ער וויל ניט ער קען זיין אַפגעריסן ח"ו פון געט-לעכקייט⁸².

וואָס דער רצון האמיתי פון אַ אידן איז דאָ גלייך ווען די נשמה קומט אַראָפּ אין גוף, גלייך ווען יצא לאויר העולם, און דער רצון איז אויך פועל במעשה בפועל.

* * *

יז. האמור לעיל איז פאַרבונדן מיט אלע אידן, וואו זיי זאלן זיך נאָר גע-פינען.

וואָס דערפאַר איז אויך מתאים אַז מיזאַל דאָס גלייך איבערגעבן אויך צו די אידן וואָס געפינען זיך מאחורי מסך הברזל.

און „מצוה בו יותר מבשלוח"ו⁸³ — וועל איך דאָס דערפאַר אויך זאָגן אין דער שפראַך וואָס זיי (די רוסישע אידן וואָס געפינען זיך מאחורי מסך הברזל) דאַרפן ניט האָבן קיין איבערזעצונג, קיין שליח ומליץ בינותם.

(79) ראה ברכות נח, א. ובכ"מ.

(80) ראה יליש עה"פ שה"ש ה, ב (רמו תתקפח).

(81) הל' גירושין ספ"ב.

(82) ראה סה"מ תשי" ריש ע' 115. ובכ"מ.

(83) קידושין מא, א. ועוד.

(*) ב' סעיפים הבאים (יח"ט) הם תרגום מרוסית.

„ואהבת“⁸⁴ את ה' אלקיך“⁸⁵, וואס דאס איז כללות כל המצוות עשה“⁸⁶, כולל אויך די מ"ע פון „את ה' אלקיך תירא“⁸⁷, וואס זי איז כללות כל המצוות לא תעשה“⁸⁸ —

האט מען אין דערויף די גאנצע תורה, מיט אלע מצוות, כולל אויך מצוות לימוד התורה, און (לימוד“⁸⁸ מביא לידי) מעשה.

כא. און מעשינו ועבודתינו, נאך זיי-ענדיק איצטער אין גלות, און אין דעם חושך כפול ומכופל פון גלות

— וואס דער חושך געפינט זיך נאך אין גאס, אבער „לכל בני ישראל ה' אור במושבותי“⁸⁹, און יהי אור במושבותם, און אויך כפשוטו — בבני חיי ומווני רויחי בפשטות (כנ"ל) —

וועט נאכמער מזרו זיין און מקדים זיין און אראפברענגען די גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ובפרט אז מאיז שוין אריין אין „בחודש השלישי גו' ביום הזה באו מדבר סיני גו' ויחן שם ישראל נגד ההר“,

ווי חז"ל⁹⁰ זאגן אז דעמולט, באם מעמד הר סיני, זיינען אויסגעהיילט גע-ווארן אלע זאכן וואס האבן געדארפט האבן א רפואה בגשמיות,

ערלויבן גיין אין שול די אלע וואס ווילן דארטן דאווענען, אדער הערן קריאת התורה.

נאך מער: די שומרי הסדרים (די „מיליציע“) דארפן אכטונג געבן, אז קיי-נער זאל ניט וואגן צו שטערן גיין אין שול, זיין אין שול, הערן קריאת התורה און דאווענען, און אויך קיינער זאל ניט שטערן דעם אומקערן זיך פון דארטן רואיקערהייט און פריילעכערהייט, אין א יו"ט'דיקער שטימונג.

און חג השבועות, דורכגעפירט אין שול, וועט פאראייניקן די הערצער פון די עלטערן און די קינדער, און זיי אויך פאראייניקן מיט אונזער גאנצן פאלק אין אלע לענדער פון דער וועלט,

און אלע וועלן דערפילן און זיין דורכגעדרונגען מיט דעם פארשטאנד, אז אידן זיינען אז עם אחד, פאראייני-ציקט מיט תורה אחת, וועלכע איז געגעבן געווארן פון ה' אחד, איצטער, און אויף לעולם ועד, און אומעטום.

* * *

כ. ויהי רצון, אז די אלע החלטות זאל מען אננעמען נאך אין ערב ר"ח סיון לאחרי חצות היום, צוזאמען אויך מיט דער החלטה אויף צדקה בכלל,

און מוסיף זיין אין צדקה דהיום (תענית), בדוגמא ווי מ'האט מוסיף געווען אין בקשות תפלות און אמירת מזמורי תהלים, און זיכער — אויך אין דברי תורה (אין צוזאמענהאנג מיט דעם תענית שעות).

און די הוספה וואס יעדער איד און אלע אידן זיינען מוסיף בכל ענינים אלה,

וואס דאס איז מיוסד אויף אהבת ישראל, „ואהבת לרעך כמוך“, וואס אהבת ישראל איז „כולא חד“ מיט

(84) ואתחנן ו, ה.

(85) סה"ש היש"ת ע' 3.

(86) כי האהבה היא שרש לכל רמיה מ"ע והיראה היא שרש לכל שס"ה מל"ת (תניא רפ"ד). וראה פי' להרמב"ם הל' יסוה"ת רפ"ב.

(87) ואתחנן ו, יג.

(88) ראה קידושין מ, ב. הל' ת"ת לאדה"ז פיג

ס"ג-ד.

(89) בא י, כג.

(90) תנחומא יתרו ת. במדבר פ"ז, א. וראה גם מכילתא (הובא בפרש"י) עה"פ יתרו כ, טו. ובכ"מ.

און במילא וועט ער זיך פירן אין אלע זאכן וועלכע זיינען פארבונדן מיט אידישקייט ווי א מלך דארף זיך פירן — גיין „קוממיות — בקומה זקופה“⁹⁶,

נאך זייענדיק אין ימי הגלות.

און דאס וועט אראפברענגען במהרה בימינו ממש דעם גילוי פון „היתה לה המלוכה“⁹⁷ והי' ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהי' ה' אחד ושמו אחד“⁹⁸ [ווי מ'האט ערשט מסיים געווען אין תפלת מנחה, וואס תפלת מנחה איז דאך די תפלה הכי יקרה וחשובה, ווי די גמרא זאגט אין (מסכת) ברכות⁹⁹].

און דאס וועט ממשיך זיין כל ברכות ה', בגשמיות וברוחניות, ובגשמיות וברוחניות גם יחד,

כולל אויך — מקבל זיין אויף זיך אלע החלטות טובות, כולל די החלטות האמורות לעיל.

ביו אז עס זאל אראפקומען דער טוב האמיתי והעיקרי — דער טוב וואס יעדער איד האפט בכל יום אויף דערויף — ביאת משיח צדקנו, בגאולה האמיתית והשלימה, במהרה בימינו ממש.

וואס דערפון איז פארשטאנדיק בפשטות — אז עס זיינען (אויך) אויס- געהיילט געווארן די אלע ענינים ברוחניות, „שנשתלשלו מהן“,

וואס דערפאר האבן דעמולט אלע אידן געזאגט נעשה קודם לנשמע,

און אלע אידן „כאיש אחד בלב אחד“, זיינען געשטאנען (אנהויבנדיק פון ר"ח סיון) „נגד ההר“, הר סיני¹⁰⁰.

און דערנאך האבן אלע אידן מקבל געווען די תורה בזמן מתן תורתנו,

ובהקדמה לזה, האט מען מכתיר גע- ווען אלע אידן מיט „שני כתרים אחד כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע“¹⁰¹, וואס א כתר באווייזט דאך אויף מלכות¹⁰².

כ. וואס דערפון האט מען די הוראה — אז יעדער איד דארף דער- פילן ניט נאר אז „כל ישראל בני מלכים הם“¹⁰³, נאר אויך אז „מלכים הם“ (ווי עס שטייט אין הקדמה פון תקו"ז¹⁰⁴),

91 ראה כלי יקר עה"פ.

92 שבת פח, א.

93 ובל' הידוע, הכתרת מלך. — וראה מג"א (ו, י"א ובפרש"י שם) שהכתר לא ניתן כ"א רק הסוס והלבוש. אבל ראה רמב"ם הל' מלכים רפ"ב (והיה שם) — מתוספתא סנה' פ"ד הי"ב. ירושלמי שם פ"ב הי"ו ועוד — דאינו מחלק בין כתר לסוס וכל כלי תשמישו. — וראה תרא מג"א צא, סע"ב ואילך, ואוה"ת שם (בהוספות).

94 שבת סז, א.

95 בתחלתה.

96 בחוקתי כו, יג. תריכ (הובא בפרש"י) עה"פ.

97 עובדי' א, כא.

98 זכרי' יד, ט.

99 ו, ב. וראה בארוכה ד"ה לעולם יהא אדם

הזיר בתפלת מנחה כו, תרצ"א (סה"מ קונטרסים ח"א רג, ב ואילך). ובכ"מ.

משיחות ש"פ במדבר, ב' סיון ה'תש"מ.

און אויך אז — בחגה"ש גופא, בעת קריאת עשרת הדברות (וואס איז בדוגמת יום מתן תורה⁴), זאלן זיין אלע אידישע קינדער אין בית הכנסת (אינגע-לעך אין עזרת אנשים, און מיידעלעך אין עזרת נשים) און הערן די עשרת הדברות.

און ווי גערעדט פריער (ערב ר"ח סיון), אז דאס מיינט מען אויך גאר קליינע קינדער, און ווי עס שטייט אין היינטיקער סדרה: בנוגע צו שבת לוי, אז אפילו א גאר קליין קינד, „מבן חודש ומעלה“, איז ער „שומר משמרת הקודש“⁵.

ער איז שומר דעם משכן, וואס „עיקר החפץ במשכן הוא מקום מנוחת השכינה שהוא הארון“, וואס ענינו (פון ארון) איז תורה.

ג. ואע"פ אז דאס שטייט דאך בנוגע צו בני לוי — איז דאך ידוע⁶ אז בזמן

א. אזוי ווי מען געפינט זיך אין דעם טאג פון שני בסיון, וואס אין דעם טאג איז „התחיל משה להתעסק עמהם בענין קבלת התורה“¹,

איז אזוי ווי בכל שנה ושנה זיינען חוזר ונייער די זעלבע ענינים וואס זיינען געווען בפעם הראשונה²,

איז מובן, אז בשני בסיון בכל שנה ושנה, דארף יעדער איד אנהויבן זיך מתעסק זיין בענין קבלת התורה, אויף צוגרייטן זיך אליין און אויך אנדערע אידן (בכל מקום שידו מגעת) צו קבלת התורה, וואס ווערט געגעבן פון-דאס-ניי בחג השבועות בכל שנה ושנה.

און וויבאלד אז מתן תורה איז אפ-הענגיק אין דער ערבות פון אידישע קינדער (ווי עס שטייט אין מדרש³ בנוגע צו מ"ת בפעם הראשונה. וואס דערפון איז מובן אז אזוי איז אויך בנוגע צו מ"ת שבכל שנה),

איז מובן, אויף וויפל ס'איז נוגע די התעסקות בענין קבלת התורה מיט אידישע קינדער במיוחד, וויבאלד אז אין דעם איז אפהענגיק דער מתן תורה און די קבלת התורה פון אלע אידן.

ב. דעריבער איז כאן המקום צו מעורר זיין נאכאמאל אויף צו מוסיף זיין אין די פעולות מיט אידישע קינדער אויף צוגרייטן זיי צו קבלת התורה, דורך מעורר זיין זיי אין די טעג וואס פאר חגה"ש אז זיי זאלן מקבל זיין אויף זיך (פון-דאס-ניי) צו לערנען תורה און מקיים זיין אירע מצוות,

4 ראה פסיקתא דריב (הובא ברוקח טרצ"ו) עה"פ בחודש השלישי: הוּו קורין את הפרשה הזאת בכל שנה ושנה ואני מעלה עליכם כאילו אתם עומדים לפני הר סיני ומקבלין את התורה.
5 ג, טו ובפרש"י שם.
6 והביאור בזה מובן (ועד שרשי לא הווקק לבאר זאת): מאופני שמירת המשכן הוא ג"כ, כמ"ש לפנ"ו (פרשתנו א, נג) „הלויים יחנו סביב למשכן גו' (ועי"ז) ושמרו הלויים את משמרת משכן העדות“, הפסק דמתנה הלויים (שהוא יותר מהפסק מחיצה וחומה) — והרי חנייתם סביב למשכן הוא גם ע"י הקטנים כבגדולים (ואדרבה, הגדולים יצאו תכופות מהמחנה (לעבוד עבודתם במשכן וכו'), משאיכ הקטנים).

7 רמב"ן ר"פ תרומה.
8 נוסף על מה ש.כל איש ואיש כ"י אשר נדבה רוחו כ"י הוא כמו לוי וכהו (רמב"ם סוף הל' שמיטה ויובל).

1 שו"ע אדה"י ט"ס תצד.
2 ראה רמ"ז בספר תיקון שובבים. הובא ונתבאר בספר לב דוד להחיד"א פכ"ט.
3 שהשיר פ"א, ד.

ד. און מיט דעם (אז גלייך ווי א אידישער קינד ווערט געבארן איז ער „שומר משמרת הקודש“) קען מען מסביר זיין א דבר תמוה — און בפשטות:

תורה איז די „חמודה גנוזה“ פון דעם אויבערשטן¹⁵. איז דאך מובן, אז בשעת דער אויבערשטער האט אויסגעקליבן אידן פון אלע אומות, און אפילו פון מלאכים, און געגעבן זיי זיין „חמודה גנוזה“ — טרויט ער זיי (יעדער אידן), אז זיי וועלן אפהיטן זיין „חמודה גנוזה“, אפהיטן איר כדבעי.

און וויבאלד אז מתן תורה — „מורשה קהלת יעקב“¹⁶ — איז געווען (אויך) צו אידישע קינדער, צו יעדער אידיש-קינד גלייך ווי ער ווערט געבארן¹⁷ — איז דאס גופא מוכיח, אז דער אויבער-שטער טרויט יעדער קינד אז ער איז א „שומר משמרת הקודש“, אפהיטן די „חמודה גנוזה“.

און דעריבער דארף מען זיך משתדל זיין כנ"ל, אז אלע אידישע קינדער „מבן חודש ומעלה“ (און נאך פריער), זאלן הערן די עשרת הדברות.

ה. עס זיינען דא אזוינע וואס טענה'ן: וואס איז די פעולה פון ברענגען גאר קליינע קינדער צו קריאת עשה"ד — בשעת אז די קינדער פאר-שטייען עס ניט?

הגלות איז „קלקלתו זוהי תקנתו“⁹, אז אלע אידן זיינען בדוגמת כהנים ולויים [כמובן אויך פון דעם וואס אע"פ אז בזמן הבית איז געווען הקרבת הקרבנות נאר דורך כהנים — איז בזמן הגלות, וואס תפלות כנגד קרבנות תקנום¹⁰, איז דאס דורך יעדער אידן].

ובפרט אז עס רעדט זיך וועגן מתן תורה, וואס בא מ"ת שטייט „ואתם תהיו לי ממלכת כהנים“¹¹, אז אלע אידן זיי-נען געווען כהנים¹² (ביז צו „כהנים גדולים“¹³).

דערפון איז מובן, אז כשם ווי בנוגע צו שמירת המשכן (כפשוטו) דורך די בני לוי (בפשטות), איז אפילו א גאר קליין קינד (מבן חודש ומעלה), און נאך פריער — גלייך ווי ער איז גע-בארן געווארן¹⁴) א „שומר משמרת הקודש“.

עד"ז איז אויך בנוגע צו תורה [וואס „עיקר החפץ במשכן“ איז דער ארון, תורה] — אז יעדער איד (וואס ער איז דאך איינער פון „ממלכת כהנים“), גלייך ווי ער ווערט געבארן, איז ער „שומר משמרת הקודש“, כדלקמן.

9) עיד לשון חז"ל שבת פט, ב. ירושלמי תענית פ"ב הי"א.

10) ראה ברכות כו, ב.

11) יתרו ט, ו.

12) שהרי ע"פ ת"א תיביע ת"י וכריכ מפרשים (משאיכ למרשי) פ"י (ממלכת) כהנים" הוא כהנים כפשוטם. וכ"ה במכילתא יתרו שם.

13) בעה"ט יתרו שם. וראה גם אגדת בראשית פע"ט, פ.

14) דמה שנמנו „מבן חודש ומעלה“ הוא לפי שאו נתברר ונתגלה ש"צא מכלל נפלים" (פרש"י במדבר ג, טו. — וראה ההמשך בפרש"י שם שלמוד להיות נמנה מן הבטן — תיחף משנולד. וגם בת — יוכבד).

15) שבת פח, ב.

16) ברכה לג, ד. וראה הערה הבאה.

17) כמ"ש תורה גי' מורשה קהלת יעקב — והרי תינוק בן יומו יורש (גדה מד, רע"א).

ולעזיר, דענין „אב ואם יש לכם“ — שמפני זה לא ניתנה התורה למלאכים כ"א לישראל (שבת פט, רע"א) — הוא כשוה בקטנים כגדולים.

מאכן ברכות התורה לפני ולאחרי
וכו.²²

ולהעיר מהידוע²³, אז בשעת א איד איז
עולה לתורה דא למטה אין "תחתיים",
איז זיין עלי' לתורה אין אלע עולמות —
(אויך) אין "שניים שלשיים רביעיים
וחמישיים".

און אפילו בשעת ער איז אין אזא מצב
אז דער נפש (המלוכת בגוף) וואס גע-
פינט זיך אין "תחתיים" ווייס ניט — איז
די העכערע דרגות — רוח נשמה חי'
און יחידה²⁴, וואס זיינען אין "שניים"
"שלישיים", "רביעיים" און "חמישיים" —
ווייסן יע,

און סוף סוף, פועלט עס אויך אויף
און אין דרגת נפש (המלוכת בגוף).

ו. ויהי רצון, אז מען זאל זיך משתדל
זיין בכל הנ"ל (צו ברענגען וואס מער
אידישע קינדער צו הערן די עשה'ד)
ככל הדרוש, און אז דאס זאל זיין
בהצלחה,

און דורך דעם (וויבאלד אז מ'ת פון
אלע אידן איז תלוי אין "בנינו עורבים
אותנו") וועט מען גיין, יעדער איד און
אלע אידן, צו קבלת התורה בשמחה
ובפנימיות,

און נאך פאר דעם זאל זיין "זכו
אחישה"²⁵ — גיין מקבל זיין פני משיח
צדקנו, און לערנען מפיו תורתו של
משיח.

22) הל' ת'ת שם ס"ב.

23) לקיד כרך א כה, ב ואילך.

24) אשר ה' שמות נקראו לה (מתאים לדרגות
שלה) נפש רוח נשמה חי' יחידה (כיר פ'יד, ט. דב'ר
פ"ב, לו. וראה קונטרס ענינה של תורת החסידות
הע' 37).

25) סנהדרין צח, א.

איז דא אין דעם א הוראה מפורשת
אין תורה, און נאכמער — א מעשה רב:

עס שטייט אויף ר' יהושע בן חנני, אז
זייענדיק נאך א גאר קליין קינד אין
וויגעלע, פלעגט זיין מאמע — "אשרי
יולדתו" — ברענגען אים אין בית מדרש
הערן וואס מען לערנט "בשביל
שיתדבקו אזניו בדברי תורה"¹⁸, און
"אשרי יולדתו" ווערט (אויך) שבחו פון
ריב"ח¹⁹, ווייל דער הערן די תורה וואס
ער האט געהערט דעמולט האט ביי-
געטרראגן, גע'פועלט²⁰ אז ער איז דער-
נאך געווארן איינער פון די גרעסטע
חכמים בדורו —

ביז אז ווען מונה שבחם, אז עיקר'
דיקן שבח (ווי בא ר"א בן הורקנוס —
בור סוד שאינו מאבד טיפה) — איז דאס
"אשרי יולדתו".

וואס דאס איז בנוגע צו הערן תורה
בביהמ"ד וואס מען לערנט, און הבנה
והשגה איז אן עיקר ותנאי²¹, ועאכו"כ
בנוגע צו הערן קריאת התורה וואס
אע"פ וואס לא ידע מאי קאמר — איז
ער מקיים מצות ת"ת מדאורייתא
ומדרבנן ולכתחלה, ער מעג און מוז

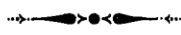
18) ירושלמי יבמות פ"א ה"ו.

19) אבות פ"ב מ"ט.

20) להעיר מהידוע בביאור מרזל שהתינוק
בבטן אמו מלמדין אותו כל התורה כולה ואח"כ בא
מלאך וטטרו על פיו ומשכוו כו' (גדה ל, ב),
שהתורה שלמלמדין אותו כשהוא בבטן אמו נותנת לו
כח ועוז גם אח"כ (לקו"ת שלח מד, א. אוה"ת שה"ש
ריש ע' עב. ועוד).

21) ויש לומר, שבגדוד הוא במכ"ש — שהרי (א)
דביקת אזניו בדי"ת היא לאחרי שגולד, (ב) אין כאן
ענין דסטרו ומשכחו.

22) דאם אינו מבין הפירוש אינו נחשב לימוד
כלל (הל' ת"ת לאדה"ו פ"ב ס"ג, ש"ע אדה"ו אריח
ס"ג ס"ב — ממג"א שם סק"ב).

שער שני

משך השנים

ש"פ נשא, ב' סיון תשד"מ

ש"פ במדבר, מבה"ח סיון תשמ"א

ש"פ במדבר, ערב חה"ש תשמ"ה

ר"ח סיון תשמ"א - ל"צבאות ה"

ש"פ במדבר, מבה"ח וער"ח סיון תשמ"ו

ג' סיון תשמ"ב - ל"צבאות ה"

ש"פ במדבר, ב' סיון תשמ"ז

ערב חג השבועות תשמ"ב

ש"פ במדבר, ערב חה"ש תשמ"ח

ש"פ במדבר, ב' סיון תשמ"ג

מאמר ד"ה אנכי ה"א ג', תשמ"ט

ליל ערב חה"ש תשמ"ג

ש"פ במדבר, ב' סיון תש"נ

כ"ז אייר תשד"מ - ל"צבאות השם"

ש"פ במדבר, ערב חה"ש תנש"א

משיחת ש"פ במדבר, מבה"ח סיון תשמ"א

עד"ז ישנו ענין נוסף – הקשור ל"צבאות השם":

חג השבועות, "זמן מתן תורתנו", קשור במיוחד עם ילדי ישראל, כמבואר במדרש שבשעה שבקש הקב"ה את בני ישראל שיתנו לו ערבים על קיום התומ"צ. אמרו בני ישראל: "בנינו ערבים בעדינו".

ועפ"ז מובן גודל השייכות דילדי ישראל, ילדים וילדות, ל"זמן מתן תורתנו", ובפרט ילדות – ע"פ המבואר מעלת נשי ישראל בנוגע למ"ת, שהקב"ה צוה למשה רבינו "כה תאמר לבית יעקב", "אלו הנשים", ורק אח"כ – "ותגיד לבני ישראל".

ולכן, מן הראוי וטוב ונכון – שבחגה"ש (ובחול"ל – ביום ראשון דחגה"ש) יהיו כל ילדי ישראל נוכחים בשעת קריאת עשה"ד (החל מ"בחדש השלישי גו", ובעיקר – קריאת עשה"ד) בציבור בביהכנ"ס (כפי שדובר גם בשנה שעברה).

ויסבירו להילדים, שכעת נפעל מחדש הענין דמ"ת, בדוגמא שהי' בעת מ"ת בפעם הראשונה. ומצד התמימות שלהם, הנה כשמציירים לעצמם דבר זה, הרי"ז פועל אצלם וכו', משא"כ אצל גדולים. שצ"ל הסברה בזה, ולא מספיק מה ששומעים בלבד, אלא צריך גם "דערהערן" וכו'!

...כדי שלא יתבלבלו מכל אריכות הדיבור – נחזור עוה"פ על הנקודות בנוגע למעשה בפועל [מאחר ש"מפקחין על צרכי ציבור בשבת", שהמדובר הוא גם בנוגע לצרכי ציבור השייכים לאחרי יום השבת (כי בנוגע לצרכי ציבור דיום השבת עצמו – מאי קמ"ל)]:

בקשה גדולה ונפשית, בכל לשון של בקשה, לכאו"א – להתעסק בעצמו, ולפרסם בכל מקום שידו מגעת, בנוגע לכל הענינים האמורים לעיל:

השתדלות ברישום ילדי ישראל בהס"ת, באופן כזה שלא ישאר ילד יהודי א' שלא יהי' לו אות בהס"ת; לארגן כינוסים ד"צבאות השם" בכל המקומות, החל מר"ח סיון, ולהשתדל שיהיו כל הג' קוין דתורה תפלה וצדקה; ולהביא את ילדי ישראל בחגה"ש לביהכנ"ס, כדי לשמוע את קריאת עשה"ד.

ושלא יבהלו ויפחדו לעשות זאת "על מנת לקבל פרס" – להביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו – כי העיקר הוא שיבוא כבר בפועל ממש, וביום זה עצמו!

[שיחוק – בלתי מוגה](#)

משיחת יום ד', ר"ח סיון תשמ"א - ל"צבאות ה'"

נאך אן ענין פון תורה ומצוות וואס איז פארבונדן מיט די טעג, וואס דורך דעם וועט דער אויבערשטער מוסיף זיין נאכמער אין זיינע ברכות:

בחג השבועות וועט מען לייענען, אין א בית הכנסת און בית המדרש, די תורה. ובמיוחד – די עשרת הדברות, ווי אזוי דער אויבערשטער האט צום ערשטן מאל, אין דעם ערשטן זמן מתן תורתנו, געגעבן די תורה, דורך דעם וואס מ'האט צוגעזאגט אז אידישע קינדער וועלן זיך פירן ווי עס דארף-צו-זיין [און איר זייט דאס מקיים שוין איצטער, און איר וועט דאס מקיים זיין אויך דערנאך אלץ מער און מער] –

זאלט איר צוגרייטן אין די טעג וואס פאר שבועות, אז יעדערער פון אייך און אלע אידישע קינדער זאלן זיין אין א בית הכנסת ובית המדרש, און צוהערן זיך צו קריאת התורה ובמיוחד צו עשרת הדברות.

און עס זאל זיין די פארזעצונג דערפון, אז עס זאל זיין קבלת התורה בשמחה ובפנימיות, און אויך די פארזעצונג אויפן גאנצן יאר, אז דער גאנצער יאר זאל זיין א פריילעכער יאר און א פנימיות'דיקער יאר,

ווארום מ'וועט האבן מיט זיך צוזאמען משיח צדקנו, אין דער גאולה האמיתית והשלימה.

...און די פרייהייט צו בעטן דאס און צו מאנען דאס – איז געגעבן געווארן אין אלע לענדער פון דער וועלט, און זי ווערט פארהיט דורך דער קאנסטיטוציע פון יעדער לאנד – אין דער קאנסטיטוציע פון די "יוניטעד סטייטס (די פאראייניקטע שטאטן) או אמעריקע", אין דער קאנסטיטוציע פון דער הייליקער לאנד (ארץ ישראל), און אויך אין דער קאנסטיטוציע פון רוסלאנד (ס.ס.ר.), וועלכע גאראנטירט די פרייהייט פון יעדן אידן, ווי אויך פון יעדן בירגער דארטן, כולל אויך די פרייהייט פון יעדער אידיש קינד – אז

זיי זאלן זיך פירן מיט דער גאנצער פרייהייט אין לערנען תורה און מקיים זיין מצוות.

ובנוגע צו אן ענין מיוחד פארבונדן מיט חג השבועות (ווי גערעדט פריער): די קאנסטיטוציע אין רוסלאנד (און אין אלע לענדער) גאראנטירט די פרייהייט פון יעדער אידיש קינד – אז זיי זאלן זיין דעם חג השבועות בשעת קריאת התורה, ובמיוחד בעת קריאת עשרת הדיברות...

[שיח"ק – בלתי מוגה](#)

משיחת ג' סיון תשמ"ב - ל"צבאות ה'"

ובחג השבועות יהי' כל אחד מכם נוכח בבית הכנסת בשעת התפלה, ובשעת קריאת התורה – קריאת "עשרת הדברות", "אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים וגו'".

וכל אחד מכם ישתדל גם שאחיו ואחיותיו הקטנים יהיו נוכחים בבית הכנסת בשעת קריאת "עשרת הדברות", ולהשתדל להשפיע גם על שאר הילדים שאתם יכולים להגיע אליהם, וכן להשתדל להשפיע על הוריהם ומכריכם וכו', שכולם יעשו את כל התלוי בהם להביא כל ילד יהודי לבית הכנסת ובית המדרש, "בית גדול", כדי להיות נוכחים בשעת קריאת "עשרת הדברות" בציבור, "ברוב עם הדרת מלך".

[התוועדיות – בלתי מוגה](#)

משיחת ערב חג השבועות תשמ"ב

בחג השבועות צריכים להשתדל שכל ילד יהודי יהי' נוכח בבית הכנסת (בית התפלה) בשעת קריאת "עשרת הדברות" – שעיי"ז נפעל החיבור והאחדות דתפלה ותורה גם יחד.

[התוועדיות – בלתי מוגה](#)

משיחת ש"פ במדבר, ב' סיון תשמ"ג

בודאי לא ישכחו גם אודות המבצע הקשור עם "זמן מתן תורתנו" – להביא את כל ילדי ישראל לבתי-הכנסת לשמיעת "עשרת הדברות" ב"זמן מתן תורתנו".

והכוונה – הן לילדים קטנים בשנים, והן לילדים קטנים בידיעות, שבזה נכללים כאו"א מבנ"י – "כל בניך לימודי ה'", מכיוון שמתכוונים ללמוד פנימיות התורה ב"חדר" של משיח צדקנו, כאשר נזכה לקבל את פני משיח צדקנו, במהרה בימינו ממש, ומתוך שמחה וטוב לבב.

[התושדיות - בלתי מוגה](#)

משיחת ליל ערב חג השבועות תשמ"ג

ישנו ענין נוסף – שהזמן גרמא:

ע"פ המבואר במדרו"ל שנתינת התורה לבנ"י היתה לאחרי שאמרו "בנינו ערבים בעדינו" – צריכים להשתדל שבחגה"ש יבואו כל ילדי ישראל (ילדים וילדות) לשמוע את "עשרת הדברות" בבית-הכנסת, ובציבור – "ברוב עם הדרת מלך".

[התושדיות - בלתי מוגה](#)

משיחת כ"ז אייר תשד"מ - ל"צבאות השם"

אין די צוגרייטונגען צו שבועות זאל אויך זיין א באשלוס, און מ'זאל זיך צוגרייטן אין א פאסענדן וועג – אז צו קריאה פון עשרת הדברות וואס מ'לייענט אין דעם ערשטן טאג שבועות, זאל יעדער קינד און אלע קינדער, אפילו גאר קליינע קינדער, אדער גרויסע קינדער, זיין ביי דער קריאת התורה בציבור אין א בית הכנסת (אין א "מקדש מעט").

ובפרט נאך אז זיי וועלן זיך נאכאמאל דערמאנען אז זיי זיינען די "ערבים" אז דער אויבעשטער גיט די עשרת הדברות און די גאנצע תורה יעדער איד און אלע אידן אויפן גאנצן יאר פון דאס ניי מיט א באנייע לעבעדיקייט, און אויך אויף ברענגען דערנאך דאס אלץ אין די יארן נאכדעם,

איז דאך נאכמער פארשטאנדיק, אז בשעת זיי וועלן זיין בא די קריאה פון עשרת הדברות – וואס א אידישע נשמה פארשטייט דאס (אפילו ווען זי געפינט זיך אין א קינד וואס איז ערשט געבארן געווארן, איז דאך די נשמה זיינע א "חלק אלוקה ממעל ממש"), און בשעת זי הערט עשרת הדברות בלייבט דאס דארט איינגעקריצט און דאס ווירקט אויף איר, און דורך איר – אויפן גוף – כל השנה כולה.

וואס דערפאר דארף מען זען – יעדער מוטער און יעדער פאטער, אדער אן עלטערער ברודער אדער אן עלטערער שוועסטער – אז יעדער קינד פון יעדער אידישע הויז זאל זיין בא די קריאה פון עשרת הדברות בבית הכנסת בקריאה בציבור.

און דאס זאל נאכמערער צוהיילן און נאכמערער מוסיף זיין אין דער הצלחה אין אלע הכנות צו שבועות (נוסף אויף דער הכנה צו דער ברענגען די קינדער בבית הכנסת), און זאל אויך צוהיילן אט דאס וואס קבלת התורה ברענגט זיך מיט זיך אלע ברכות פון דעם אויבערשטן, ביז "ואולך אתכם קוממיות" בגאולה האמיתית והשלימה, במהרה בימינו ממש".

[מתוך סרט ההקלטה](#)

משיחת ש"פ נשא, ב' סיון תשד"מ

ההוראה מכל הדברים שנאמרו לעיל היא – שיש להוסיף בכל ההכנות המתאימות לקראת קבלת התורה, כולל – להשתדל שילדי ישראל בכל מקום שהם יהיו נוכחים בבית-הכנסת בעת קריאת עשרת-הדברות ב"זמן מתן תורתנו".

[התוועדות - בלתי מוגה](#)

משיחת ש"פ במדבר, ערב חג השבועות תשמ"ה

ובהמשך לזה – כאן המקום להזכיר ע"ד עניני ה"מבצעים":
 לכל לראש – בענין שהזמן גרמא: להשתדל שבעת קריאת עשה"ד בתורה – שאז נפעל הענין דמ"ת מחדש, כדברי חז"ל: "אמר הקב"ה

לישראל בני היו קורין (ושומע כעונה) את הפרשה הזאת בכל שנה ואני מעלה עליכם כאילו אתם עומדים לפני הר סיני ומקבלין את התורה" – יהיו נוכחים בבית-הכנסת כל בני ישראל, ובמיוחד – ילדי ישראל, שבזכותם ניתנה וניתנת התורה לבנ"י, כמסופר במדרשי חז"ל שנתנית התורה הייתה כאשר בנ"י אמרו "בנינו עוברים אותנו".

וכאשר יבואו ה"גבאים" בטענות שהילדים "מרעישים" ומפריעים ח"ו לשמיעת עשה"ד – יסבירו להם את הוראת חז"ל "אמור ואמרת, להזהיר גדולים על הקטנים", כידוע הפירוש שעי"ז שהגדולים מזהירים את הקטנים (זהירות כפשוטה), אזי נעשה ענין של זוהר ואור אצל הגדולים, באופן ד"מאיר עיני שניהם ה'".

[התוועדות – בלתי מוגה](#)

משיחת ש"פ במדבר, מבה"ח וער"ח סיון תשמ"ו

ועאכו"כ – שיבואו כולם, גם הקטנים וקטני-קטנים כו', לבית-הכנסת (לכל הפחות) בעת קריאת "עשרת-הדברות",

כדי שבעת נתינת התורה בזמן מ"ת זה מחדש, הנה (כבפעם הראשונה – כמרז"ל "אמר הקב"ה לישראל, בני, היו קורין את הפרשה הזאת בכל שנה, ואני מעלה עליכם כאילו אתם עומדין לפני הר סיני ומקבלין את התורה") – יהיו נוכחים גם ה"ערבים".

[לקו"ש חכ"ח ע' 233 – מוגה](#)

משיחת ש"פ במדבר, מבה"ח וער"ח סיון תשמ"ו

כאן המקום להזכיר אודות ענין שהזמן גרמא – בנוגע לחג השבועות:
 (א) לעורר בכל מקום ומקום ע"ד ההשתדלות להביא את כל ילדי ישראל, גם הקטנים וקטני קטנים ביותר – כמדובר לעיל בארוכה ש"לגיון של מלך" – מנחה מ"בן חודש ומעלה" – שיהיו נוכחים בבית-הכנסת (לכל הפחות) בעת

קריאת עשה"ד, מתן-תורה וקבלת התורה מחדש, עי"ז ש"בנינו יהיו ערבים שלנו", כנ"ל בארוכה.

[התוועדויות - בלתי מוגה](#)

משיחת ש"פ במדבר, ב' סיון תשמ"ז

כאן המקום להזכיר ולעורר עוד הפעם ע"ד ההשתדלות בכל מקום ומקום שכל ילדי ישראל, וכן כל המבוגרים, יהיו נוכחים בבית-הכנסת בעת קריאת עשרת הדברות ב"זמן מתן תורתנו".

[התוועדויות - בלתי מוגה](#)

משיחת ש"פ במדבר, ערב חג השבועות תשמ"ח

וגם להזכיר עוה"פ שכל ילדי ישראל, אפילו קטני קטנים, יהיו נוכחים בבית-הכנסת (לכל הפחות) בעת קריאת עשרת הדברות.

[התוועדויות - בלתי מוגה](#)

מאמר ד"ה אנכי ה"א גו', תשמ"ט

ומובן בפשטות, דנוסף להכנות הנ"ל ששייכים להימים שלפני חגה"ש, מתחיל מר"ח סיון, צריך להיות ובמכ"ש השתדלות מיוחדת בנוגע להענינים השייכים לחגה"ש עצמו, מתחיל מההשתדלות שכאו"א מישראל, אנשים נשים וטף, יהיו בבית הכנסת בעת קריאת עשרת הדברות, וכמדובר כמה פעמים, דזה שבכל שנה בחגה"ש ניתנה התורה מחדש ע"ד כמו שהי' בפעם הראשונה מתגלה בעיקר בהקריאה דעשרת הדברות, כמאמר רז"ל אמר הקב"ה לישראל בני היו קורין את הפרשה הזאת בכל שנה ואני מעלה עליכם כאילו אתם עומדין לפני הר סיני ומקבלין את התורה, שלכן צריך לשמוע פרשה זו באימה ובריאה וכו' כאילו עומדים לפני הר סיני, וזהו גם מהטעמים על גודל ההשתדלות שכל בני ישראל, גם הקטני קטנים(ות) יהיו בבית הכנסת בעת קריאת עשרת הדברות, כמדובר כמה פעמים בארוכה ו[להוסיף,

שההשתדלות שהטף יהיו בביהכ"נ בעת קריאת עשה"ד שייך גם להכנה דבנינו עורבים אותנו, שיי"ל שכולל גם הפירוש דעורבים מלשון תערוכות שכל ישראל מעורבים זה בזה, ועורבים מלשון עריבות ומתיקות שכל ישראל ערבים ומתוקים זה לזה]. ועד"ז החלטות טובות להוסיף בלימוד התורה, נגלה דתורה ופנימיות התורה, ועד שיפוצו מעינותיך חוצה, כולל גם ההשתדלות לארגן כינוסי תורה באסרו חג השבועות זמן מתן תורתנו או בימים הסמוכים לזה. וכאמור לעיל, שבכל שנה צריך להוסיף בכל ענינים אלו ביתר שאת וביתר עוז, הן בנוגע להכנות השייכים להימים שלפני זמן מתן תורתנו, והן בנוגע להחלטות טובות (וההשתדלות) בנוגע להענינים השייכים לזמן מתן תורתנו והימים שלאחריו.

[ספר המאמרים - מלוקט ח"ג ע' קעח - מוגה](#)

משיחת ש"פ במדבר, ב' סיון תש"נ

בהמשך להמדובר לעיל אודות ההכנה למתן תורה המודגשת ביום השבת שלפני זמן מתן תורתנו, יש להוסיף ולעורר אודות ענינים שהזמן גרמא, כיון ש"מפקחין על צרכי ציבור בשבת":

כל לראש – בנוגע לילדי ישראל, שבזכותם ניתנה התורה לישראל, "בנינו עורבים אותנו" – לעורר בכל מקום ומקום שישתדלו להביא כל ילדי ישראל לבית הכנסת ב"זמן מתן תורתנו" כדי לשמוע עשרת הדברות, כולל גם הילדים הקטנים, ועד לקטני קטנים – כיון ש"מזלייהו חזי", ונוסף לזה, ישנו הענין ד"ליתן שכר למביאייהם", כפי שמצינו בנוגע ל"הקהל" (ועד"ז בעלי' לרגל בכל יו"ט).

וכדי להקל על הטירחא להביא לביהכנ"ס כל בני המשפחה בבת אחת, ובפרט כשיש צורך שמישהו מבני המשפחה ישאר בבית – יכולים לחלק ההליכה לביהכנ"ס לשמוע עשה"ד בזמנים שונים, בשני בתי-כנסת שקורין עשה"ד בזמנים שונים, או בשני מנינים באותו בית-כנסת, כנהוג בכמה בתי כנסיות.

ועוד וג"ז עיקר – להסביר לילדים גודל הענין דקבלת התורה, והצורך להתכונן לקבלת התורה באופן המתאים, שכן, אע"פ שנתנית התורה היא

ע"י הקב"ה, ו"כל הנותן בעין יפה נותן", מ"מ רצונו של הקב"ה שתהי' גם ההכנה לקבלת התורה מצדם של בני"י, שעי"ז תהי' קבלת התורה בשלימות.

[התועודיות - בלתי מוגה](#)

משיחת ש"פ במדבר, ערב חג השבועות תנש"א

כאן המקום לעורר שבשנה זו יהיו בשעת קריאת עשה"ד אנשים נשים וטף בביהכנ"ס בריבוי הכי גדול יותר מבשנים שעברו. דאף שגם אז עשו בענין זה עולם ומלואו, ה"ז עדיין לא "עולם על מילואו", משא"כ בשנה זו שנת הגאולה, שלכן מוסיפים עוד יותר בתקוה ובצפי' ד"אחכה לו בכל יום שיבוא", ו"אחכה לו שיבוא בכל יום" (כפירוש השני בזה), ו"בכל יום" גופא, בכל משך היום – יש להוסיף בזה כמה וכמה.

[ר"ד - בלתי מוגה](#)

לזכות

כ"ק אדמו"ר שליט"א